

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117247839
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6117247839.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Ladislava Mejstríka, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: G. S., bytom C. XX, XXX XX S., nar. XX. XX. XXXX, právne zastúpená TOMANÍČEK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sládkovičova 6, 010 01 Žilina, IČO 47 239 000, o zaplatenie 24.205,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6Csp/24/2018-199 zo dňa 02. 06. 2020, takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku II. **p o t v r d z u j e**.

II. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. a III. **z r u š u j e** a **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 19 900,49 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6 479,94 EUR od 22. 10. 2016 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Žalobu vo zvyšnej časti zamietol (výrok II.). Ďalej rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,60 % (výrok III.).

Návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 10. 11. 2017 sa žalobca domáhal proti žalovanej vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu istinu vo výške 24 205,48 EUR, úrok vo výške 8 % ročne zo sumy 6 479,94 EUR od 22. 10. 2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej zo dňa 21.10.2016 medzi postupcom P. P., a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 03.07.2009 Zmluvu č. 0424929817 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“).

Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 29. 11. 2017 platobný rozkaz sp. zn. 5Up/431/2017 - 0, ktorým zaviazal žalovanú na úhradu sumy 24 205,48, - EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6 479,94 EUR od 22. 10. 2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania voči žalobcovi. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor.

Na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 29. 12. 2017 v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Dňa 22. 02. 2018 Okresný súd Banská Bystrica

postúpil predmetnú vec na jej prejednanie v zmysle ustanovenia § 14 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok na Okresný súd Žilina.

Okresný súd Žilina považoval medzi stranami sporu za nesporné skutkové tvrdenie žalobcu (§ 151 ods. 1 CSP v spojení s § 186 ods. 2 CSP), že dňa 03. 07. 2009 uzavreli právny predchodca žalobcu (t.j. P. P., a.s.) a žalovaná zmluvu o splátkovom úvere č. 0424929817 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 21 spisu, ďalej označená ako „zmluva o úvere“), v zmysle ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej úver vo výške 83 000,- EUR, ktorý sa žalovaná právnenému predchodcovi žalobcu zaviazala splácať v 326-tich mesačných splátkach, a to so splatnosťou 1. splátky istiny dňa 20. 08. 2009 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 20. 09. 2036. V dodatku č. 1 k zmluve o úvere zo dňa 29. 07. 2009, uzatvorený medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou (č. I. 23 spisu) bola v čl. II. ods. 1 dojednaná splatnosť prvej splátky istiny na 20. 10. 2009. V dodatku č. 3 k zmluve o úvere (č. I. 25 rub spisu), čl. II. ods. 2.1. bolo dohodnuté, že v dobe od 27. 10. 2012 do 27. 03. 2013 bude žalovaná splácať právnenému predchodcovi žalobcu mesačne splátku vo výške 102, - EUR, pričom zároveň bolo dohodnuté, že právnenému predchodcovi žalobcu zároveň patria úroky, úroky z omeškania, poplatky a náklady spojené s úverom aj za dobu zníženia splátok. Rozsah vykonaných splátok úveru bol tak, ako ho v konaní tvrdil žalobca, t.j. spolu v sume 90.914,26 EUR, čo žalovaná počas konania nepoprela. Súd vyhodnotil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu ako platný právny úkon, nakoľko boli splnené podmienky predpokladané na tento úkon ustanovením § 53 ods. 9 OZ ako aj ustanovením § 565 OZ - dohoda o oprávnení žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je obsiahnutá v ustanovení čl. 7. ods. 7.6 Všeobecných obchodných podmienok (č. I. 36 spisu) v spojení s čl. II. ods. 3. zmluvy o úvere. Súd konštatoval, že bolo preukázané, že pohľadávku voči žalovanej z úverovej zmluvy právny predchodca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0945/2016/CE zo dňa 21. 10. 2016 postúpil žalobcovi (č. I. 12 spisu). Zároveň boli naplnené podmienky na postúpenie pohľadávky zo strany banky na tretiu osobu, t.j. žalovaná bola v omeškani v čase postúpenia pohľadávky od roku 2013 (teda viac ako 90 dní - podľa č. I. 116 rub spisu), a to aj napriek písomnej výzve adresovanej žalovanej (č. I. 121 spisu). Postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere žalovaná v priebehu konania nepopierala. Súd sa nestotožnil s námietkou premlčania uplatnenou zo strany žalovanej (bod 4 odôvodnenia rozsudku), nakoľko súd je toho názoru, že premlčacia doba pre celý zostávajúci dlh žalovanej začala plynúť dňom zročnosti nesplnenej splátky (pre neplnenie ktorej bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru). Týmto dňom začala nanovo plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podal žalobu dňa 22. 02. 2018, súd je toho názoru, že jeho nárok premlčaný nie je. Súd sa zaoberal námietkou žalovanej ohľadne účtovania poplatku za vedenie účtu zo strany právneho predchodcu žalovanej a dospel k záveru, že tento poplatok, ktorého splatnosť nastala po 9. 6. 2013 (odkedy sa uplatňuje zákaz požadovať od spotrebiteľa poplatok za správu účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu v zmysle ustanovenia § 37 ods. 21 v spojení s § 122s ods. 4 zákona č. 483/2001 o bankách v jeho znení účinnom od 10. 06. 2013) si právny predchodca žalobcu neuplatňoval, vzhľadom na to súd nepovažoval účtovanie tohto poplatku do dňa 09. 06. 2013 zo strany právneho predchodcu žalobcu za rozporné so zákonom. Súd potom žalobcovi priznal žalovanú sumu iba v časti, a to v časti zostávajúcej nezaplatennej istiny (č. I. 116 spisu), úroku z neuhradených splátok istiny vzniknutý ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (podľa výpočtu na č. I. 116 rub spisu), úroku z omeškania z neuhradených splátok vzniknutý ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (výpočet na č. I. 117 rub spisu), a úrok z omeškania z neuhradenej istiny vzniknutý po mimoriadnej splatnosti úveru do dňa postúpenia pohľadávky voči žalovanej na žalobcu (špecifikované na č. I. 118 rub - 120 spisu). Súd nepriznal žalobcovi úrok z omeškania z úroku, ktorý bol vyčíslený odo dňa zosplatenia až po postúpenie pohľadávky (súčet jednotlivých položiek počítaných z „výšky neuhradeného riadneho úroku“ špecifikovaných na č. I. 118 rub - 120 spisu predstavuje sumu 406,38 EUR), nakoľko mal za to, že Občiansky zákonník neumožňuje, aby si veriteľ nárokoval na plnenie príslušenstva z príslušenstva pohľadávky (v tomto prípade na úrok z omeškania z úroku). Súd nepriznal žalobcovi ani zmluvný úrok z jednotlivých neuhradených istín vyčíslený odo dňa zosplatenia až po postúpenie pohľadávky (súčet jednotlivých položiek počítaných z „výšky neuhradenej istiny“, s uvedením 5,50 % úrokovej sadzby špecifikovaných na č. I. 118 rub - 120 spisu predstavuje sumu 3823,61 EUR). Súd je toho názoru, že nie je možné požadovať zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatenia. Súd zároveň nepriznal žalobcovi ani nárok na zaplatenie poplatkov za tri upomienky v celkovej výške 75 EUR, nakoľko zo strany žalobcu nebolo preukázané, že predmetné upomienky boli vyhotovené a doručované žalovanej. Súd následne súčet nepriznaných nárokov odpočítal od sumy uplatňovanej zo strany žalobcu (t.j. 24205,48 - (406,38 + 3823,61 + 75) = z čoho vzišla sumu, ktorá bola žalobcovi priznaná, a to vo výške 19 900,49 EUR. Žalobcovi bol priznaný úrok vo výške 5 % ročne, a nie 8 % ročne, ako žiadal žalobca (základná úroková

sadzba ECB k tomuto dňu je 0 % + 5 % podľa nariadenia vlády SR), nakoľko táto úroková sadzba je najvyššia prípustná sadzba ku dňu 22. 10. 2016 (od ktorého si žalobca uplatňuje úrok z omeškania z dlžnej istiny). Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,6 %, pričom súd zohľadnil úspech žalobcu v spore, ktorý predstavoval percento 80,8 % (žalobca bol úspešný v sume 19 900,49 eur + 5% ročný úrok od 22. 10. 2016 do 02. 06. 2020 = 1171,71 eur = 21 072,2 eur/26080,21 x 100) a jeho neúspech, čiže úspech žalovanej, ktorý predstavoval rozsah 19,2 % (žalovaná bola úspešná v sume 4304,99 + 3% ročný úrok od 22. 10. 2016 do 02. 06. 2020 = 703,02 eur = 5008,01 eur/26080,21x100), pričom čistý úspech žalobcu potom predstavuje rozdiel medzi týmito sumami.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie v časti, v ktorej súd zamietol žalobu (o zaplatenie 3.823,61 EUR a o zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 6.479,94 EUR od 22.10.2016 do zaplatenia. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že zákon oprávňuje veriteľa v prípade, ak je dlžník v omeškaní s vrátením peňažného dlhu požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že zákon v súvislosti s odstúpením veriteľa od úverovej zmluvy počíta so vznikom špecifickej situácie, kedy napriek odstúpeniu od úverovej zmluvy naďalej trvá záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť dohodnutý úrok. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že zákon oprávňuje veriteľa v prípade, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšie ako 3 mesiace odstúpiť od zmluvy a požadovať od dlžníka vrátenie dlžnej sumy spolu s dohodnutými úrokmi. Na základe uvedeného má žalobca za to, že uvedené ustanovenie možno analogicky aplikovať aj na prípad, kedy veriteľ v dôsledku omeškania dlžníka s platením splátok riadne a včas využije dojednanú možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že mu patrí nárok na úhradu riadnych úrokov zo splátok úveru splatných po zosplatnení úveru až do zaplatenia a súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca sa ďalej nestotožňuje ani s názorom súdu, že mu patrí nárok na úroky z omeškania vo výške 5% ročne zvýšenej o základnú úrokovú sadzbu ECB, pričom poukazuje na to, že si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 6.479,94 EUR od 22.10.2016 do zaplatenia, pričom takto uplatnený úrok z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník") a nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného sa žalobca nestotožňuje so záverom súdu, v zmysle ktorého sa výška úrokovej sadzby posudzuje podľa času, od ktorého si žalobca uplatňuje nárok na úroky z omeškania (v posudzovanom prípade 22.10.2016) nakoľko v zmysle zákonnej úpravy sa výška zákonného úroku z omeškania posudzuje podľa vzniku samotného záväzkového vzťahu, z ktorého nárok na zaplatenie úroku z omeškania vznikol a okamih, od ktorého si žalobca uplatňuje úrok z omeškania je tak v tomto smere bez právneho významu. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku ho zmenil tak, že zaviazá žalovaného k zaplateniu 3.823,61 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 6.479,94 EUR od 22.10.2016 do zaplatenia a žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia vo výroku II. odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

9. Okresný súd nepriznal žalobcovi úrok z omeškania z úroku, ktorý bol vyčíslený odo dňa zosplatnenia až po postúpenie pohľadávky (súčet jednotlivých položiek počítaných z „výšky neuhradeného riadneho úroku“ špecifikovaných na č. I. 118 rub - 120 spisu predstavuje sumu 406,38, - EUR), nakoľko mal za to, že Občiansky zákonník neumožňuje, aby si veriteľ nárokoval na plnenie príslušenstva z príslušenstva pohľadávky (v tomto prípade na úrok z omeškania z úroku).

10. Už Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí (sp. zn.: 4 Obo 143/1998) jasne definuje, že úroky z poskytnutých finančných prostriedkov (zmluvné úroky) patria veriteľovi iba do splatnosti dlhu, prípadne splatnosti jeho jednotlivých splátok. Tieto úroky z poskytnutého úveru predstavujú odmenu pre veriteľa za to, že umožnil dlžníkovi užívať istinu, teda užívať požičané finančné prostriedky (tento názor vyslovil napr. NS ČR 33 Odo 657/2005).

11. Samotné užívanie finančných prostriedkov veriteľa však môže byť odmeňované iba počas platnosti doby úveru, teda počas doby, ktorá je zmluvnými stranami dohodnutá ako doba, v ktorej sa dlžník zaväzuje samotný dlh splatiť (zvyčajne v pravidelných splátkach). Týmto spôsobom sú aj koncipované úverové zmluvy, kedy na začiatku celého zmluvného vzťahu sa práve určuje obdobie a k nemu sa viažuca úverová sadzba, ktorá sa uplatňuje počas tohto obdobia.

12. Vyhlásením predčasnej splatnosti zmluva zaniká práve týmto okamihom a práve týmto okamihom nastupuje nová povinnosť spotrebiteľa (dlžníka), práve k tomu okamihu sa zastavuje (zmluvne dohodnutá) povinnosť spotrebiteľa platiť (riadne, zmluvne dohodnuté) úroky a spotrebiteľ je povinný vrátiť veriteľovi popri nesplatennej istine len tie (riadne, v zaniknutej zmluve dohodnuté) úroky, ktoré boli splatné k predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

13. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká. Zánikom zmluvy zanikajú práva a povinnosti zmluvných strán v nej uvedené. Spotrebiteľovi vzniká povinnosť vrátiť nesplatenú istinu a splatné úroky, ktorých výška sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. V prípade omeškania spotrebiteľa s vrátením týchto prostriedkov je spotrebiteľ povinný platiť výlučne úroky z omeškania, avšak nie riadne úroky.

14. K zmluvnému úroku po predčasnom zosplatnení odvolací súd uvádza, že v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR 5 Cdo/42/2020 zo dňa 16. júna 2020 dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zviaže platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

15. Rešpektovaním názoru najvyššieho súdu SR ako vyššej súdnej autority odvolací súd konštatuje, že okresný súd rozhodol správne, nepriznal žalobcovi úrok z omeškania z úroku, ktorý bol vyčíslený odo dňa zosplatnenia až po postúpenie pohľadávky.

16. Odvolací súd taktiež súhlasí s rozhodnutím okresného súdu, keď žalobcovi nepriznal ani zmluvný úrok z jednotlivých neuhradených istín vyčíslený odo dňa zosplatnenia až po postúpenie pohľadávky. Ako už bolo vyššie uvedené, vyhlásením predčasnej splatnosti zmluva zaniká práve týmto okamihom a práve týmto okamihom nastupuje nová povinnosť spotrebiteľa (dlžníka), práve k tomu okamihu sa zastavuje (zmluvne dohodnutá) povinnosť spotrebiteľa platiť (riadne, zmluvne dohodnuté) úroky

a spotrebiteľ je povinný vrátiť veriteľovi popri nesplatenj istine len tie (riadne, v zaniknutej zmluve dohodnuté) úroky, ktoré boli splatné k predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

17. Okresný súd zároveň nepriznal žalobcovi ani nárok na zaplatenie poplatkov za tri upomienky v celkovej výške 75 eur. Ani odvolaciemu súdu nebolo preukázané, že upomienky boli vyhotovené a doručované žalovanej.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výroku II. podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

19. Krajský súd preskúmal rozhodnutie okresného súdu aj vo výroku I. a III. a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušuje a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

21. Podľa ust. § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

22. Odvolateľ namietal, že okresný súd žalobcovi priznal úrok vo výške 5 % ročne, a nie 8 % ročne, ako žiadal v žalobe. Odvolací súd je názoru, že okresný súd nesprávne určil výpočet úroku z omeškania.

23. Okresný súd pri svojom rozhodovaní opomenul ustanovenie § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, obsahom ktorého sú prechodné ustanovenia k právnej úprave účinnej od 01.02.2013. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

24. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného k 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. V zmysle zákonnej úpravy sa výška zákonného úroku z omeškania posudzuje podľa vzniku samotného záväzkového vzťahu, z ktorého nárok na zaplatenie úroku z omeškania vznikol a okamih, od ktorého si žalobca uplatňuje úrok z omeškania je tak v tomto smere bez právneho významu. Vychádzajúc preto z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že v danom prípade záväzkový vzťah vznikol pred 01. februárom 2013, preto výšku úrokov z omeškania bolo potrebné posúdiť podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013, teda v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 3 ods. 1 spomínaného nariadenia vlády.

26. Na základe týchto úvah odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. (ako nadväzujúceho výrok o trovách konania) podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušuje a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou okresného súdu bude vysporiadať sa s výpočtom úroku z omeškania z priznanej sumy a opätovne rozhodnúť o trovách prvoinštančného konania. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)